

Dosarul nr. 2ra-941/21

Prima instanță: (Judecătoria Cahul, sediul Central) I. Gorlenco
Instanța de apel: (Curtea de Apel Cahul) R. Petrov, N. Bondarenco, S. Pilipenco

Î N C H E I E R E

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Bondar Vasili,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Bondar Vasili,
intervenient accesoriu de partea reclamantului Bondar Nadejda împotriva lui
Stoianov Alexandr, intervenient accesoriu Stoianov Maria cu privire la
reamplasarea locului de creștere a animalelor și a nutrețurilor,
împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 17 februarie 2021,

c o n s t a ț ă :

La 19 martie 2018, Bondar Vasili a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Stoianov Alexandr cu privire la reamplasarea locului de creștere a
animalelor și a nutrețurilor.

În motivarea acțiunii, Bondar Vasili a menționat că este vecin cu Stoianov
Alexandr, care samavolnic a construit anexe, unde sunt crescute porcine.

Reclamantul a reiterat că anexele construite se află în fața curții sale, iar
mirosul produs de porcine este insuportabil.

Bondar Vasili a solicitat reamplasarea locului de creștere a porcinelor și
depozitare a nutrețurilor edificate la hotarul cu casa de locuit ce-i aparține
reclamantului, încasarea sumei de 15 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a
cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 14 ianuarie 2019, s-a
atras Stoianov Maria în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului (f.d.
75-76 Vol. I).

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 19 februarie 2019, s-a
atras Bondar Nadejda în calitate de intervenient accesoriu de partea reclamantului
(f.d. 75-76 Vol. I).

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 16 martie 2020, s-a
respins cererea de chemare în judecată depusă de Bondar Vasili.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 17 februarie 2021, s-a admis apelul declarat de Bondar Vasili, s-a casat hotărârea Judecătorei Cahul din 16 martie 2020 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă.

Pentru a se pronunța astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că instanța de fond nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele de fapt importante pentru soluționarea pricinii, iar circumstanțele considerate de prima instanță ca fiind constatate nu-și au reflectare în probele administrate.

Astfel, instanța de apel a specificat prima instanță a reținut că reclamantul Bondar Vasili ar fi pretins reamplasarea construcției de pe linia de hotar, însă pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și în instanța de apel, au solicitat reamplasarea locului de creștere a animalelor și a nutrețurilor, și nu concretizarea hotarelor între vecini, lucru specificat și în cererea de apel.

Prin urmare, instanța de apel a constatat ca fiind eronată concluzia primei instanțe cu referire la faptul că pretenția reclamantului se reduce anume la stabilirea hotarelor dintre gospodăria și reamplasarea construcției ce-i aparține lui Stoianov Alexandr de pe hotarul cu casa de locuit ce-i aparține lui Bondar Vasili.

Respectiv instanța de fond urma să verifice dacă amplasarea locului de creștere a animalelor și depozitare a nutrețurilor edificate de către pârât la hotarul cu casa de locuit ce-i aparține lui Bondar Vasili, atentează în mod inadmisibil asupra terenului lui Bondar Vasili.

La caz, instanța de apel a stabilit că, Bondar Vasili este proprietarul casei de locuit amplasată în satul Lebedenco, raionul Cahul, iar Stoianov Alexandr deține în proprietate bunul imobil care se află vecinătate cu gospodăria lui Bondar Vasili și care deține în proprietate o construcție accesorie cu suprafața de 95,1 m.p., care constituie obiectul litigiului.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că nu au fost prezentate probe pertinente și concludente care ar confirma, că amplasarea de către Stoianov Alexandr a locului de creștere a animalelor și depozitarea nutrețurilor în apropiere de hotarul cu gospodăria lui Bondar Vasili, atentează în mod inadmisibil asupra terenului ultimului, această pretenție nefiind confirmată, decât prin declarațiile apelantului și negate de către intimat.

La 13 aprilie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Bondar Vasili a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea încetării procesului sau scoaterii cererii de pe rol.

Recurentul Bondar Vasili, în motivarea recursului a menționat că după recepționarea deciziei instanței de apel, a găsit o copie a deciziei Curții de Apel Cahul din 29 iunie 2004, emisă într-un litigiu între aceleași părți și același litigiu.

Astfel, recurentul a invocat că la emiterea deciziei instanței de apel, au fost încălcate normele de drept procedural, fapt ce constituie temei pentru declararea recursului.

La 12 mai 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către Stoianov Alexandr la 20 mai 2021, conform avizului de recepție (f.d. 21 Vol. II).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Cahul a emis dispozitivul deciziei la 17 februarie 2021, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 13 aprilie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod

flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Bondar Vasili, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Bondar Vasili.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari